

Před asi pěti lety, kdy jsem slyšel skupinu Messalina poprvé, už ani nevím na jakém festivalu, uchvátil mne na první poslech především hlas zpěvačky Pavlína Paškové. Jak šel čas připadla k uchvácení hlasem i nezměrná autorská mnohostrannost kapelníka Milana Šebelíka a též muzikantská zručnost basisty Romana Gerlicha a kytaristy Martina Blažka. Měli a mají v sobě všechno, co by měla nastupující oblíbená hvězdná kapela mít. Dva výborné autory, skvělé muzikanty, jeden z nejlepších současných ženských folkových hlasů, jejich koncertní vystoupení jsou profesionální a mají šťávu, která vás dokáže přitáhnout a plně zaujmout. Divácká oblíbenost stoupala, ale odborná veřejnost, především pak ta účastna různých porot, jako by je nechtěla vzít na milost. Člověku se notně v porovnání vybavuje osud Devítky, která nebyť nabídky Žalmana dnes už asi profesionálně nehraje. Messalina žel zřejmě kráčí stejnou cestou. Vyhrává divácké ceny, proboujává se každoročně do celostátních folkových přehlídek a teď vydala u vydavatelství Aplaus i svou první desku - **Procitnutí**.

Kvalita desky je velmi dobrá a tak třeba zvrátí podobnou, špatně vyšlapanou cestu. Nelze se hned na počátku udržet a neříci, že nejvíce jim na desce sluší bubny. Ač je basa Romana Gerlicha výtečná, posílení rytmiky v podobě hostujících bicích Michala Bartoše jsou pro celkový dojem a pocit z desky výborné a některé skladby si bez nich teď už umím jen těžko představit - jistě by jim slušely i při koncertech. Na první poslech lze těžko při neznalosti konkrétních písní rozeznat, že skladby na desce jsou od dvou různých muzikantů, a nijak tedy nekazí sevřenou náladu desky. Autorem většiny písniček je Milan Šebelík, kterému nutno říci zvláště u některých prvních písniček trochu ujíždí text, zvláště pak u *Snu*, *Holčičky* a *Výkřiku do tmy*. Druhému z autorů Romanu Gerlichovi pak na začátku desky v písni

Mon amore

nesedí moc dohromady text s hudbou. Texty a hudba jakoby však s odbývajícím časem na desce čím dál tím více kvalitněly a písně Milana Šebelíka

Claire

,
Podchody

či

Noční motýl

a titulní píseň Romana Gerlicha

Procitnutí

pak patří na desce vůbec k tomu nejlepšímu. Celkový nádech desky je ponejvíce folkrockový s muzikálovými prvky, jak jej ostatně známe i z koncertních vystoupení, ale celkovému dojmu z desky nevadí ani lidovější

Holčička

či popovější

Výkřik do tmy

. Zatímco je jistě odpustitelný občasný rozdíl v písňových textech a jejich přepisu uvedeném na obálce, neodpustitelné by bylo nahradit zpěvačku Pavlína Paškovou. Její hlasový projev je ozdobou celé desky a skupině Messalina tzv. dodává její jedinečnou tvář. Tradiční slabinou Messaliny jsou pak mužské hlasy, která však ku prospěchu

Messalinské Procitnutí

Napsal uživatel Karel Vodňanský
Úterý, 09 Prosinec 2003 04:00

Procitnutí

nebyly na desce tolik znát. Nutno tedy popřát Messalině nadále tak dobrou plodnost její autorské dvojice a Vám tolik chtěný hudební zážitek.